

متن پرسش

سلام علیکم (۱) آیا اگر ما با برخی مومنین الان خیلی احساس نزدیکی و محبت داریم به خاطر این است که روحمان قبلا باهم بوده است؟ برخی راهم دوست داریم ولی اهل طاعت نیستند از گناهانشان ناراحتیم ولی خودشان را دوست داریم این دو چگونه جمع میشوند یعنی جایی که روح ما بوده همه ی ارواح چه خوب و یابد وجود داشته اند و ما الان با کسانی که در دنیا هستیم باهمین افراد هم قبلا باهم بودیم بعضی شان را دوست داریم چون قبلا دوستشان داشتیم و بعضی شان را دوست نداریم به این خاطر است که قبلا دوستشان نداشتیم؟ (۲) اینطور برداشت می شود الان که ما محبت رسول اکرم صلوات الله علیه و اله وسلم و امامان و معصومین علیهم السلام را در دل داریم یعنی خدمت ارواح این ذوات مقدس هم می رسیدیم؟؟ (۳) چرا روح من بعضی از افراد (مومنین متوسط) را با وجود اینکه شاید خوب هم باشند و باهم دوست و یافامیل هم باشیم، پس می زند و فراری است و نمیتوانم از صمیم قلب دوستشان داشته باشم (در اصول کافی خوانده بودم به دلیل این است که او از تو یک چیزی در دل دارد یک ناراحتی یا.. نمی دانم چه بود دقیقا، من مضمونا اینطور برداشت کردم اما مفهومش رامتوجه نمی شوم و نمی دانم این بحث مصداق این حدیث است یا نه!) و برعکس در کنار این ها که روحمان پس شان میزند کسانی هستند که مومن ترند و روحمان پر میکشد برایشان..!! این پس زدن و پذیرفتن از کجای آید و دلیلش چیست

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- نمی توانیم از این نوع ارتباطها و گرایشها چنین نتیجه ای بگیریم. آنچه در متون داریم ملاقات ما در آن عالم با خدا و اهل البیت «علیهم السلام» است و نه با همدیگر ۲- حرف درستی است چون آنها مطلوب جان هر انسانی هستند که فطرت خود را آلوده به گناه نکرده ۳- نمی توان به چنین احساساتی اعتماد کرد و دنبال آن راه افتاد. موفق باشید